การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Learning Activity Management through Natural Approach in combination with Content and Language Integrated Learning (CLIL) in the Economics Class by Using English as a Medium of Instruction for Grade 2 Students

Franz Sascha Scholl[1], อมรรัตน์ วัฒนาธร[2]
Franz Sascha Scholl[1], Amornrat Wattanatorn[2]
Corresponding Author E-mail: franzsascha2903@gmail.com

Received: 2023-12-31; **Revised:** 2024-02-14; **Accepted:** 2024-02-19

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในเนื้อหาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับวิธีการเรียนปกติ 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 42 คน จำนวน 2 ห้อง ซึ่งเลือกห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 มาเป็นกลุ่มทดลองโดยการจับฉลาก ส่วนห้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผ่น แบบทดสอบหลังเรียน และแบบวัดเจตคติ มีค่าความตรงในระดับดีมาก การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหา ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีแบบเป็นอิสระจากกัน ผลการวิจัยพบว่า

1) ได้แผนการเรียนรู้และแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าแต่ละองค์ประกอบส่วนมากมีคุณภาพดีมาก 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้เรียนด้วยวิธีการปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติมีเจตคติแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบธรรมชาติ, การสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา, การเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ

[1] นักศึกษาระดับปริญญาโท, การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรการสอน, มหาวิทยาลัยพะเยา
[1] Student in Master of Education Degree, Curriculum and Instruction, University of Phayao
[2] อาจารย์ที่ปรึกษา, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยพะเยา
[2] Advisor, School of Education, University of Phayao

Abstract

The objectives of this study were 1) designing and testing the quality of learning activities based on the Natural Approach in combination with Content and Language Integrated Learning (CLIL) 2) comparing the listening and speaking abilities of grade 2 students in Economics who studied through learning activities based on Natural Approach and Content and Language Integrated Learning (CLIL) with these of students who have learned through the usual approach 3) studying the attitude of the students who have studied economics through learning activities based on Natural Approach in combination with Content and Language Integrated Learning (CLIL). The target population of this study were grade 2 students. There were in total 42 students divided into 2 classes. Grade 2/1 was used as the experimental group and grade 2/2 as the control group. The research instruments used were 4 lesson plans, a post-test and an attitude survey questionnaire. The validity was on a very good level. The statistics used for analyzing the data were mean, standard deviation and independent samples t-test. The results of the study were as follows:

1) Lesson plans and post-test were designed and three experts assessed all their components as being of a very good quality. 2) The students who studied through learning activities based on Natural Approach and Content and Language Integrated Learning (CLIL) had significantly better listening and speaking skills at a level of .01. 3) The students who studied through learning activities based on Natural Approach and Content and Language Integrated Learning (CLIL) had a significantly better attitude than the control group on a level of .01.

Keywords: Natural Approach, CLIL (Content and Language Integrated Learning), Economics Class

บทนำ

ในปัจจุบันโลกกำลังเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ เป็นเหตุให้มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยีที่กำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิธีชีวิตของผู้คนทั้งหลาย คนไทยจำนวนมากจำเป็นต้องติดต่อกับชาวต่างชาติในการประกอบอาชีพของตน โดยเฉพาะการทำงานร่วมมือกับประเทศอื่นๆ ซึ่งเป็นสมาชิกในสมาคมอาเซียนมีความสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศก็คือภาษา ภาษาที่เป็นหลักในการสื่อสารระหว่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษากลางของสมาคมอาเซียนด้วย กระทรวงศึกษาธิการจึงให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร เพื่อการเตรียมนักเรียนไทยให้พร้อมสำหรับการทำงานในยุคโลกาภิวัตน์ ดังนั้นนักเรียนทุกคนจึงจำเป็นต้องมุ่งมั่นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนครูผู้สอนต้องเลือกกลวิธีการสอนและสื่อการสอนในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เอื้อให้นักเรียนได้รับรู้ภาษาอังกฤษและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในทุกด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และสามารถใช้ทักษะนั้นในสื่อสารกับชาวต่างชาติ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ซึ่งได้กำหนดจุดประสงค์ในหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน 2551 ดังนี้ ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก

โรงเรียนสองภาษา ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสอนวิชาที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษมีจำนวนมากขึ้น ทำให้นักเรียนจำเป็นต้องมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยเฉพาะทักษะการฟังพูดเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนกับครูและเพื่อน ๆ พริมรส นนทภักดิ์ (2547) กล่าวว่า นักเรียนที่ยังไม่เคยชินกับการเรียนในวิชาต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษอาจเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาวิชา โดยเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ (Science) และสังคมศาสตร์ (Social) เป็นวิชาที่ใช้คำศัพท์เฉพาะทางหลากหลาย เป็นเหตุให้นักเรียนที่มีความรู้ทางคำศัพท์น้อยอาจประสบปัญหาในการเรียนรู้อย่างหนัก ทิวาพร ทะวารมณ์, และสายสุนี ชัยมงคล (2556) ศึกษาปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ และพบว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากประโยค วลี และคำศัพท์ภาษาอังกฤษในวิชานี้มีความเฉพาะเจาะจง และนักเรียนประสบปัญหาในการแก้โจทย์ปัญหามากที่สุด และผู้วิจัยทดสอบนักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์

โดยใช้ภาษาไทยด้วย จึงกล่าวได้ว่าปัญหามาจากความสามารถของนักเรียนในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรสองภาษาต้องเน้นทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียน รวมถึงเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสำหรับการสอนเนื้อหาผ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องพัฒนาความสามารถทั้งทางภาษาและเนื้อหาในเวลาเดียวกัน เพื่อให้นักเรียนได้ประโยชน์สูงสุดจากการเรียนหลักสูตรสองภาษา

ดังนั้นผู้สอนจึงต้องเลือกวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการพูดและการฟังของนักเรียนโดยใช้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมกับคำศัพท์ใหม่ และสำนวนภาษาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่กำลังจะเรียนในชั่วโมงนั้น ๆ จึงเป็นเหตุให้วิธีการสอนแบบธรรมชาติของ Krashen, & Terrell (1983) เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการแก้ปัญหาดังกล่าว เนื่องจากวิธีการสอนนี้จะให้ความสำคัญกับตัวป้อนทางภาษาที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้และมีความหมาย ในสมมติฐานที่ 4 Krashen, & Terrell (1983) อธิบายว่าตัวป้อนทางภาษาเป็นคำศัพท์หรือวลีที่ทำให้นักเรียนได้รับรู้คำศัพท์ใหม่ โดยผู้สอนสร้างสถานการณ์หรือมีสื่อที่ทำให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายที่แท้จริงของคำนั้น วลีหรือคำศัพท์นั้นไม่ควรยากเกินที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ ในการสอนผู้สอนควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอื่นนอกจากภาษาที่นักเรียนกำลังเรียนหากเป็นไปได้ การที่ผู้สอนใช้แต่ภาษาเป้าหมายทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษานั้นและได้เรียนรู้ทั้งคำศัพท์และหน่วยเสียงของภาษาเป้าหมาย ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ 1 ของ Krashen, & Terrell (1983) ที่ระบุว่าความสามารถในการใช้ภาษามาจากการรับรู้ภาษา ส่วนการเรียนรู้ภาษาช่วยในการแก้ไขผลลัพธ์ที่ได้จากการรับรู้ภาษา ก็แสดงว่าการรับรู้ภาษาต้องมาก่อนการเรียนรู้ภาษา เพื่อให้การรับรู้ภาษาดังกล่าวเกิดขึ้นผู้สอนต้องจัดบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนไม่กลัวที่จะฟังพูดและรับรู้ภาษาอังกฤษ เพราะเมื่อไรที่นักเรียนรู้สึกวิตกกังวล การเรียนรู้ไม่เกิดขึ้น บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาเป็นบรรยากาศที่นักเรียนไม่ถูกบังคับที่จะพูดในภาษาที่เขายังไม่ถนัดเท่าไร เพราะว่าการบังคับนักเรียนให้พูดทำให้นักเรียนอาจรู้สึกเครียด นอกจากนั้นผู้สอนยังต้องจัดบรรยากาศและสื่อที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน เพราะว่าถ้านักเรียนสนใจในการเรียนก็ทำให้เขาใส่ใจฟังตัวป้อนทางภาษา ซึ่งหมายถึงข้อความในภาษาที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ และอาจลืมที่เขากำลังเรียนภาษาต่างประเทศ ทำให้ระดับของความวิตกกังวลของนักเรียนลดลง และเขาได้รับรู้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ 5 ของ Krashen, & Terrell (1983) ที่กล่าวถึงผลกระทบของความรู้สึกต่อการเรียนรู้ โดยอธิบายว่าถ้านักเรียนมีความรู้สึกในแง่บวกทำให้เขารับรู้ภาษาเป้าหมายอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อใดที่เขามีความรู้สึกเชิงลบทำให้การรับรู้ภาษาช้าลง ดังนั้นผู้สอนจึงต้องสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้ตัวป้อนทางภาษาที่ทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษาเป้าหมายและได้รับรู้ศัพท์จำนวนมาก

การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษนับเป็นกระบวนการสำคัญของการสอนในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรสองภาษา อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษของโปรแกรมการเรียนตามหลักสูตรสองภาษานี้ เนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชาคือประเด็นหลักของการสอน ดังนั้นการสอนโดยไม่แยกเนื้อหาวิชาออกจากทักษะทางภาษานับเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในระหว่างการสอน และ ทักษะการเรียนรู้จากเนื้อหาวิชาของนักเรียนจะต้องเกิดขึ้นพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนโดยไม่แยกเนื้อหาวิชาออกจากทักษะทางภาษา (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) จึงจำเป็นต้องเกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กัน และด้วยเหตุผลดังกล่าว วิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL, Content and Language Integrated Learning) วิธีการสอนดังกล่าวถูกพัฒนโดย Marsh (1994) ซึ่งนิยามว่าวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เน้นการเรียนรู้เนื้อหาวิชาโดยใช้ภาษาต่างประเทศและใช้การเรียนรู้เนื้อหาในการเรียนภาษาต่างประเทศ

วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษมากขึ้น เนื่องจากวิธีการนี้ให้โอกาสนักเรียนที่จะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเกิดจากการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในกระบวนการเรียน เป็นเหตุให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษจริง และเมื่อนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ นักเรียนจะสามารถจำคำศัพท์โครงสร้างทางภาษาได้ดีขึ้นและเกิดความคุ้นเคยกับภาษา Coyle, et. al. (2010) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ตามวิธีการแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สามารถเพิ่มพูนศักยภาพของนักเรียนทั้งทางองค์ความรู้และทางภาษา ซึ่งนักเรียนได้ฝึกฝนเนื้อหาผ่านกระบวนการคิดและการสื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นเหตุให้นักเรียนสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนั้นการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นเหตุให้นักเรียนไม่วิตกกังวลจนเกินไป เนื่องจากการเรียนรู้เน้นเนื้อหามากกว่าความถูกต้องทางโครงสร้างไวยากรณ์ ในอดีตการสอนภาษาอังกฤษเคยเน้นที่โครงสร้างไวยากรณ์มาก่อนและผู้สอนตัดสินความถูกต้องของคำตอบโดยพิจารณาว่ารูปประโยคถูกหรือผิด เป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความเครียด

แต่วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเน้นที่เนื้อหาในอันดับแรก ผู้สอนจะใช้ความถูกต้องทางเนื้อหาในการตัดสินว่าคำตอบถูกหรือผิด ทำให้ความวิตกกังวลของนักเรียนลดลง ส่วนการสอนที่เน้นเนื้อหาจะดึงดูดความสนใจของนักเรียนมากกว่าการสอนที่เน้นโครงสร้างทางภาษา เพราะเนื้อหาในการสอนใกล้ชีวิตของนักเรียนมากกว่าโครงสร้างภาษา ทำให้นักเรียนตั้งใจในการเรียนรู้มากขึ้น อาทิตย์ ศรีจันทร์ตร (2560) ทำวิจัยเรื่อง ผลของการสอนแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เขาใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในการสอนกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนปกติ ผลที่ออกมา นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีความสามารถในการฟังและการพูดที่ดีกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นเหตุให้ทักษะในการฟังพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นจากเดิม และนักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในเนื้อหาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับวิธีการเรียนปกติ
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

Krashen, & Terrell (1983) ได้คิดค้นวิธีการสอนแบบธรรมชาติ (The natural Approach) ในปี 1983 โดยนำทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง ของ Krashen ร่วมกับประสบการณ์และความคิดในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ของ Terrell มาบูรณาการจนเกิดวิธีการสอนใหม่ เป็นวิธีการสอนที่อาศัยลักษณะการเรียนรู้ของภาษาแม่มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่ 2 วิธีการสอนแบบธรรมชาติเป็นวิธีการสอนภาษาที่ 2 ซึ่งเน้นความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน จุดเด่นของวิธีการสอนแบบธรรมชาติคือ การให้ตัวป้อนและข้อมูลทางภาษาให้แก่นักเรียน จนกระทั่งนักเรียนสะสมข้อมูลทางภาษาเพียงพอและรู้สึกพร้อมที่จะเริ่มพูดด้วยตนเอง วิธีการนี้เป็นเหตุให้นักเรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่ 2 ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเรียนคำศัพท์และกฎไวยากรณ์จำนวนมากมายก่อน

วิธีการสอนแบบธรรมชาติมี 5 สมมติฐาน ได้แก่

1. The acquisition-learning hypothesis (สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาและการเรียนรู้ภาษา) เป็นสมมติฐานที่แยกออกระหว่างการรับรู้ภาษาและการเรียนรู้ภาษา การรับรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่นักเรียนได้รับภาษา โดยการทำความเข้าใจข้อความในภาษานั้น ซึ่งเป็นการเรียนโดยที่นักเรียนไม่รู้ตัว การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่นักเรียนได้เรียนหลักการและกฎไวยากรณ์ต่าง ๆ ของภาษา ซึ่งเป็นการเรียนรู้โดยที่นักเรียนรู้ตัว การเรียนรู้ภาษาเน้นให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างถูกต้อง แต่อาจไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ภาษา
2. The natural order hypothesis (สมมติฐานลำดับการรับภาษาที่เกิดตามธรรมชาติ) สมมติฐานนี้กล่าวว่านักเรียนได้รับรู้และสามารถใช้กฎไวยากรณ์ได้ ๆ เกิดตามลำดับยากง่ายของกฎนั้น บางกฎนักเรียนได้รับรู้เร็ว ส่วนบางกฎนักเรียนได้รับช้า ถึงแม้ว่านักเรียนแต่ละคนอาจมีลำดับในการรับกฎไวยากรณ์ที่ไม่เหมือนกัน แต่ก็ใกล้ ๆ กัน กฎที่ได้รับเร็วไม่น่าจะสลับกับกฎที่ได้เรียนช้า ลำดับในการรับกฎไวยากรณ์ไม่เกี่ยวข้องกับภาษาแม่ของผู้เรียน
3. The monitor hypothesis (สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา) การเรียนรู้ภาษามีผลต่อความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนน้อยมาก ความสามารถในการพูดภาษาของนักเรียนมาจากการรับรู้ภาษา แต่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มาจากการเรียนรู้ภาษาในการทดสอบและการแก้ไขภาษาของตัวเองเมื่อบรรลุ 3 เงื่อนไขตามนี้ 1) มีเวลาพียงพอที่จะทดสอบภาษา 2) นักเรียนตั้งใจที่จะใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และ 3) ผู้ใช้ภาษามีความรู้ทางกฎไวยากรณ์เพียงพอ

4. The input hypothesis (สมมติฐานตัวป้อน) ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาผู้เรียนต้องได้รับตัวป้อนทางภาษาที่เขาสามารถเข้าใจได้ ตัวป้อนนั้นควรจะอยู่ในระดับความสามารถทางภาษาที่สูงกว่าความสามารถของผู้เรียนเพียงเล็กน้อย นอกจากนั้นผู้สอนไม่ควรจะจัดลำดับโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจากก่อนไปหลัง แต่ควรให้ตัวป้อนที่มีโครงสร้างหลายอย่าง ทั้งโครงสร้างที่ผู้เรียนได้รับแล้วและโครงสร้างที่ยังไม่เคยรับภาษามาก่อน ในการให้ตัวป้อนผู้สอนควรเลียนแบบผู้ดูแลเด็กเล็กซึ่งปรับภาษาตามความสามารถของเด็กในการเข้าใจภาษา

5. The active filter hypothesis (สมมติฐานการกลั่นกรองด้านจิตใจ) เจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาเป้าหมายมีผลกระทบต่อการรับรู้ภาษาของเขา ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนภาษา ทำให้นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกวิตกกังวล ผู้สอนสามารถทำได้โดยไม่บังคับให้นักเรียนพูดในเวลาที่เขายังไม่มีความพร้อม

ส่วนการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เป็นวิธีการสอนที่ถูกคิดค้นโดย David Marsh (1994) ซึ่งเป็นนักศึกษาศาสตร์ชาวสโลวัค โดยการบูรณาการสอนความรู้ทางวิชาวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และศิลปะร่วมกับการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้เนื้อหาวิชาต่างๆและความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ

Coyle, et al. (2010) เสนอว่าวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามี 4 องค์ประกอบหลัก (4C) ได้แก่

1. เนื้อหา (content) ซึ่งหมายถึงเนื้อหาสาระที่มาจากวิชาต่างๆที่ไม่ใช่วิชาภาษาต่างประเทศ อย่างเช่น เนื้อหาสาระจากวิชาสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือสุขศึกษา

2. กระบวนการคิด (cognition) คือหน่วยการเรียนรู้นั้นต้องพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียน โดยเน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และการคิดแบบสร้างสรรค์

3. การสื่อสาร (communication) ซึ่งหมายถึงในทุกหน่วยการเรียนรู้ผู้สอนต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสื่อสารในภาษาต่างประเทศได้ โดยเน้นการสื่อสารเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่เขากำลังเรียนอยู่

4. วัฒนธรรม (culture) ซึ่งหมายถึงผู้สอนต้องส่งเสริมความรู้เบื้องหลังเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เนื่องจากภาษาเชื่อมต่อกับวัฒนธรรม และผู้เรียนต้องเข้าใจในเบื้องหลังทางวัฒนธรรมเพื่อให้สามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง

Coyle, et al. (2010, อ้างถึงใน พรพิมล ประสงค์พร, และจิตรา จันทราเกตุรวี. 2562) อธิบายความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา ดังนี้

1. ภาษาในการเรียนรู้ (Language of Learning) คือภาษาที่ผู้เรียนเจอในการเรียนรู้เนื้อหา ได้แก่คำศัพท์ สำนวน กลุ่มวลี และโครงสร้างทางไวยากรณ์ ที่ปรากฏอยู่ในบทเรียนนั้น นอกจากนั้นแล้วผู้สอนต้องคำนึงถึงอรรถลักษณะ (genre) ของบทอ่าน อย่างเช่น บทอ่านวิทยาศาสตร์ใช้ภาษาวิทยาศาสตร์และเน้นความเป็นเหตุและผล ซึ่งผู้สอนต้องพัฒนานักเรียนให้สามารถเข้าใจภาษานั้นได้ ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องพิจารณาว่าตนต้องปฏิบัติการสอนอย่างไรให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ อย่างเช่น สร้างภาระงานหรือแบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระหรือโครงสร้างภาษาที่ได้เรียนรู้

2. ภาษาเพื่อการเรียนรู้ (Language for Learning) คือภาษาที่นักเรียนต้องใช้ในการเรียนรู้ อย่างเช่น เมื่อเขาทำโครงการย่อย ผู้สอนต้องพิจารณาว่านักเรียนต้องใช้โครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ หรือทักษะทางภาษาในการปฏิบัติงานอะไรบ้าง ได้แก่ การค้นคว้าข้อมูล การรวบรวม การผลิตผลงานและการนำเสนอผลงาน หรืออาจเป็นภาระงานเฉพาะก็ได้ ทักษะที่นักเรียนใช้ในการเรียนรู้อาจเป็นทักษะอภิปรายหรือทักษะนำเสนอ นอกจากนั้นแล้วผู้สอนยังต้องพัฒนาวิธีอภิปัญญาคือการเรียนรู้ในวิธีการเรียนรู้ เช่น กลวิธีในการอ่านหรือกลวิธีในการทำความเข้าใจบทอ่าน ภาษาเพื่อการเรียนรู้เป็นเหตุให้การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนมีความกระจ่างมากขึ้น

3. ภาษาผ่านการเรียนรู้ (Language through Learning) คือในวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาการเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นโดยการเรียนรู้เนื้อหา เมื่อนักเรียนกำลังพัฒนาความรู้ ทักษะ และทำความเข้าใจกับบทเรียนก็มีการเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นด้วย ในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความเข้าใจของตนออกมา เป็นกลวิธีที่ช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียน เนื่องจากภาษาเชื่อมโยงกับกระบวนการคิด และผู้สอนต้องหมั่นเพียรต่อยอดความรู้ทางภาษาของนักเรียนโดยตลอด อย่างเช่นความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ ผู้สอนต้องจัดปัจจัยป้อนทางภาษาให้นักเรียนตั้งแต่การเรียนรู้เนื้อหาทั่วไปจนถึงการเรียนรู้เนื้อหาในบริบทเฉพาะ เป็นวิธีการที่ผู้สอนต้องกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง

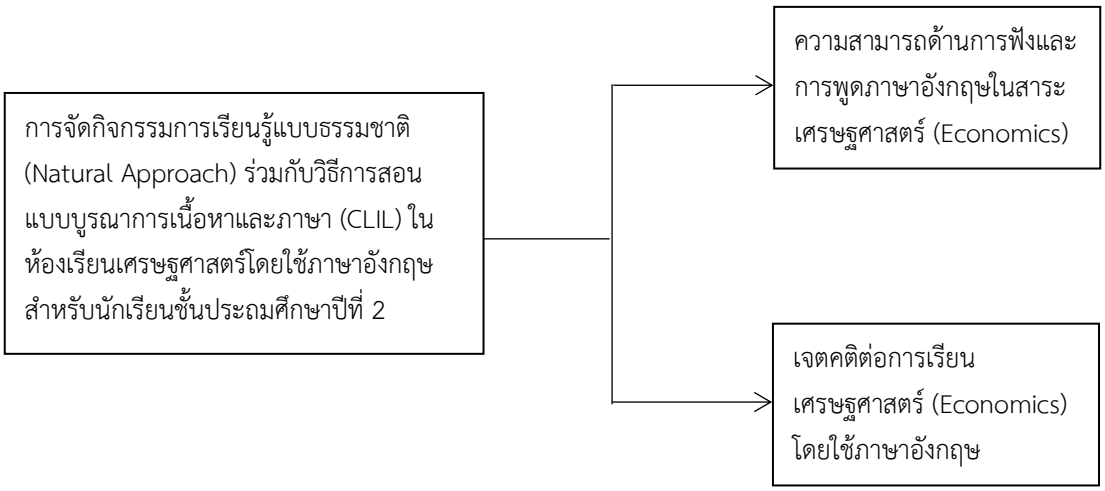
การฟังเป็นทักษะในการรับรู้และการใช้ภาษาที่สำคัญ Rost (2001) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการที่สับสน ซึ่งทำให้เราสามารถเข้าใจคำพูดของคนอื่นได้ นอกจากการเป็นทักษะในการใช้ภาษาแล้ว การฟังก็ยังเป็นวิธีสำคัญในการรับตัวป้อนทางภาษา ส่วนกระบวนที่เกิดขึ้นในสมองเวลาที่ผู้ฟังได้รับสาร มี Vandergrift (2004) อธิบายว่าการฟังประกอบด้วย 2 กระบวนการ ได้แก่ กระบวนการฟังแบบบนลงล่าง และกระบวนการฟังแบบล่างขึ้นสู่บน ซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกัน กระบวนการฟังแบบบนลงล่าง หมายถึง กระบวนการฟังที่ผู้ฟังใช้บริบทของสนทนาและความรู้เดิมเพื่อทำความเข้าใจในข้อความที่ผู้พูดส่ง ส่วนกระบวนการฟังแบบล่างขึ้นสู่บน เป็นกระบวนการฟังที่ผู้ฟังใช้ตัวชี้แนะทางภาษาระดับล่างในการทำความเข้าใจเท่าที่จะทำได้โดยการฟังเสียงแต่ละเสียง และเสียงเหล่านั้นเข้าด้วยกันเป็นพยางค์หลังจากนั้นก็เป็นคำ วลี ใจความ และประโยค แล้วนำประโยคหลายประโยค

ส่วนการพูดมีความหมายดังที่ Burns, & Joyce (1997) กล่าวว่า การพูดหมายถึงกระบวนการโต้ตอบในการสร้างความหมาย ซึ่งประกอบด้วยการผลิตสาร การรับสาร และการประมวลผลข้อมูล มีรูปแบบและความหมายคือ ขึ้นอยู่กับบริบทที่เกิดขึ้น ผู้เข้าร่วม และวัตถุประสงค์ในการพูด ส่วน Harmer (2007) เขียนถึงความสำคัญของกิจกรรมการฝึกพูดภาษาอังกฤษดังนี้ (1) กิจกรรมการฝึกพูดเป็นโอกาสให้นักเรียนฝึกฝนการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งเสมือนชีวิตจริงแต่อยู่ในห้องเรียน ซึ่งเป็นเขตที่ปลอดภัย (2) กิจกรรมการพูดที่ทำให้นักเรียนต้องใช้ภาษาที่เขาได้เรียนรู้ ทำให้ครูและนักเรียนได้ทราบถึงผลของการเรียนรู้ของนักเรียน และ (3) การใช้ภาษาที่นักเรียนเคยได้เรียนรู้มาก่อนนี้ ทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษโดยอัตโนมัติให้มากขึ้นกว่าเดิม นอกจากนั้นกิจกรรมการพูดแบบเสรีฝึกนักเรียนให้ใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยไม่ต้องคิดก่อนพูด

เจตคติมีความหมายดังที่ ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531) กล่าวว่า เจตคติคือพฤติกรรมการเตรียมพร้อมของสมองต่อการกระทำ ก่อนที่บุคคลนั้นตัดสินอย่างใดอย่างหนึ่ง ขึ้นอยู่กับสิ่งที่บุคคลหนึ่งเห็นว่าอะไรที่เจตนาดี ซึ่งเขาก็พยายามรักษาเจตนาที่ดี การตัดสินว่าอะไรถูกอะไรผิดก็มาจากเจตคติ จุดกำเนิดของเจตคติก็คือประสบการณ์เดิมที่คงไว้อยู่ในจิตใจของเรา ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อถือและความรู้สึกของแต่ละบุคคล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้มีกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) และศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบหลังการเรียนรู้ (Post-test Only Non-equivalent Control Group Design) การดำเนินวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเอกทวีวิทย์ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ทั้งหมด 42 คน จำนวน 2 ห้อง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 42 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับฉลาก ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 เป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งใช้การสอนตามวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 เป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้วิธีการสอนปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ซึ่งใช้กิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

2. แบบทดสอบหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งประกอบด้วย 15 ข้อ

3. แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ซึ่งใช้กิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติและวิธีสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยศึกษาข้อมูลเรื่องเกี่ยวกับหลักการ ขั้นตอน กลวิธีการสอน สื่อการสอน และวิธีการวัดและประเมินผล

1.2 นำการสอนแบบธรรมชาติและการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มาบูรณาการกัน จนเกิดขั้นตอนในการสอนวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

ชั่วโมงที่	ชื่อขั้นการสอน	การดำเนินการ
1	ขั้นก่อนการพูด (เน้นการฟัง)	1. ครูทบทวนความรู้เดิมให้กับนักเรียน 2. ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยที่นักเรียนฟังการออกเสียงและพูดตามครู 3. ครูสอน สำนวนภาษา โครงสร้างทางภาษาและเนื้อหาของบทเรียนนั้น 4. นักเรียนแสดงความเข้าใจโดยการวาดภาพตามคำครูหรือโดยวิธีการอื่นที่สอดคล้องกับวิธีการแบบธรรมชาติ
2	ขั้นพูดช่วงเริ่มต้น	1. ครูสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม 2. ครูถามคำถามแบบง่าย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์และเนื้อหาของบทเรียน และนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยใช้ Yes/No หรือคำตอบแบบคำเดียวได้ 3. ครูใช้คำถามที่ทำให้นักเรียนวิเคราะห์ภาษาและเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่ หรือต้องท้าทายนักเรียนให้แก้ปัญหา คำถามที่ครูใช้ต้องก่อให้นักเรียนเกิดการคิดขั้นสูง 4. ครูฝึกนักเรียนให้ตอบเป็นวลีสั้น ๆ
3	ขั้นการพูด	1. นักเรียนฝึกการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนเริ่มฝึกการพูดเป็นประโยคจากการเติมคำในช่องว่าง 2. ครูให้นักเรียนตอบคำถามโดยใช้ประโยคสั้น ๆ ซึ่งคำถามนั้นก็เกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน 3. นักเรียนฝึกการนำเสนอหรือการพูดบทบาทสมมุติเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่รวมถึงการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

1.3 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน 2551 สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และกำหนดเป็น 4 เรื่อง ซึ่งสอนเรื่องละ 3 ชั่วโมง

1.4 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และขั้นตอนในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ขั้นตอนของการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อ 2

1.5 รวบรวมข้อมูลดังกล่าวแล้วใช้ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 3 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาด้วยตนเองและตรวจสอบว่าเหมาะสมเพียงใดและใช้ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาในการแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งจะตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วใช้ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

1.8 นำแผนที่ปรับปรุงแล้วตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง

2. แบบทดสอบหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งประกอบด้วย 15 ข้อ

2.1 ศึกษาเอกสารและวิจัยเรื่องการออกแบบแบบทดสอบทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

2.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัด จุดมุ่งหมายและคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน

2.3 รวบรวมข้อมูลและสร้างแบบทดสอบ ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน แต่ละส่วนมี 5 ข้อรวมกัน 15 ข้อ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ส่วนประกอบของแบบทดสอบหลังเรียน

ส่วนที่	จำนวนข้อ	รายละเอียด	คะแนนเต็ม
1	5	นักเรียนต้องฟังครูพูดภาษาอังกฤษ และปฏิบัติตามคำสั่งหรือชี้ภาพ	3
2	5	ครูให้ดูภาพและนักเรียนต้องบอกคำศัพท์นั้น	3
2	5	ครูถามคำถามและนักเรียนต้องโต้ตอบอย่างถูกต้องและชัดเจน	3

2.4 นำแบบทดสอบนั้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาด้วยตนเองให้ท่านตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบ และใช้ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ

2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งจะตรวจสอบความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสม ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แล้วใช้ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ

2.6 นำข้อสอบที่ปรับปรุงแล้วตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ในการทดสอบทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเรื่องเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดเจตคติ

3.2 รวบรวมข้อมูลและสร้างแบบวัดเจตคติของนักเรียนกับการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา โดยให้ผู้เรียนประเมินผลตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย แบบวัดเจตคติประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อ ในนั้นมีข้อความ 5 ข้อเชิงบวกและ 5 ข้อเชิงลบ คำถามจะได้แยกออกตามหัวข้อ 1) ด้านความรู้ ความคิดและความเข้าใจ 2) ด้านอารมณ์ความรู้สึก และ 3) ด้านพฤติกรรม

3.3 นำแบบวัดเจตคติที่จัดเรียบร้อยแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาด้วยตนเองให้ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบวัดเจตคติ และใช้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาด้วยตนเองเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบวัดเจตคติ

3.4 นำแบบวัดเจตคติที่จัดเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อให้ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของแต่ละข้อ และใช้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบวัดเจตคติ

3.5 นำแบบวัดเจตคติที่จัดเรียงเรียบร้อยแล้ว มาใช้ในการวิจัย

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ด้วยตนเองตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) 4 แผน แบบทดสอบหลังเรียนและแบบวัดเจตคติและหาคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมและความตรงต่อเนื้อหา
2. ผู้วิจัยเตรียมอุปกรณ์การเรียนและสื่อการเรียนให้พร้อม
3. ผู้วิจัยแจ้งให้นักเรียนทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทราบถึงวิธีการเรียน บทบาทและหน้าที่ของนักเรียน จุดประสงค์และขั้นตอนในการเรียน
4. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยการจักการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งใช้เวลาประมาณ 12 สัปดาห์ อาทิตย์ละ 1 ชั่วโมง นักเรียนในกลุ่มทดลองได้เรียนด้วยกิจกรรมแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมได้เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ
5. หลังสอนแผนการจัดการเรียนรู้ครบแล้ว ก็ดำเนินการทดสอบความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบ post-test ซึ่งประกอบด้วยโจทย์ 15 ข้อ
6. ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนสาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งประกอบด้วยข้อความ 10 ข้อ และให้กลุ่มควบคุมทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนสาระการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์เช่นเดียวกัน
7. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ดำเนินวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ โดยการทดสอบค่าที่แบบเป็นอิสระจากกัน (T-test for Independent Samples)
3. วิเคราะห์ผลจากการวัดเจตคติของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. วิเคราะห์ผลจากการวัดเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีปกติ โดยการทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระจากกัน (T-test for Independent Samples)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ในห้องเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) พบว่า ได้แผนการเรียนรู้และแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าแต่ละองค์ประกอบส่วนมากมีคุณภาพในระดับดีมาก
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในเนื้อหาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับวิธีการเรียนปกติ พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมด้วยวิธีการปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการฟังพูดระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	$\bar{x}$	S.D>.	N	F	Sig	T	Df	P
กลุ่มทดลอง	7.43	1.23	21	.02	.90	4.95	40	.00**
กลุ่มควบคุม	5.29	1.38	21					

**P≤ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มควบคุมมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 (ค่าพีเท่ากับ .00) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้รับในการทดสอบหลังเรียน 12 ชั่วโมง จะได้พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ได้คะแนนโดยเฉลี่ยในระดับ ($\bar{x}$= 7.43) ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการจักการเรียนตามวิธีปกติได้คะแนนโดยเฉลี่ยในระดับ ($\bar{x}$= 5.29) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในกลุ่มทดลองอยู่ในระดับ (S.D. = 1.23) และในกลุ่มควบคุมมีค่าเบี่ยงเบนเท่ากับ (S.D.=1.38) ในการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (f-test) ปรากฏว่า sig เท่ากับ 0.91 ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การทดสอบที (t-test) แบบกรณีประชาชนมีความแปรปรวนเท่ากัน (equal variances assumed)

3. ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา พบว่า “นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติมีเจตคติแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม (โดยพิจารณาคะแนนของนักเรียนแต่ละคน)

กลุ่ม	$\bar{x}$	S.D>.	N	F	Sig	T	Df	P
กลุ่มทดลอง	23.71	1.41	21	14.32	.00	2.95	28.93	.01**
กลุ่มควบคุม	21.62	2.92	21					

**P≤ .01

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์ จะได้พบว่า กลุ่มทดลองซึ่งได้เรียนเศรษฐศาสตร์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติมีเจตคติแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 (ค่าพีเท่ากับ .01) ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยคำนวนว่านักเรียนแต่ละคนได้คะแนนเจตคติเท่าไรโดยการรวมทั้งสิบข้อ และหาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม ในการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (f-test) ปรากฏว่า sig เท่ากับ 0.00 ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การทดสอบทีแบบกรณีประชาชนมีความแปรปรวนไม่เท่ากัน (equal variances not assumed) เจตคติของนักเรียนที่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติ (Natural Approach) ร่วมกับวิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีเจตคติในระดับสูง ส่วนนักเรียนที่ได้เรียนด้วยวิธีการปกติมีเจตคติในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

ผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ได้แผนการเรียนรู้และแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าแต่ละองค์ประกอบส่วนมากมีคุณภาพในระดับดีมาก ซึ่งอาจเนื่องมาจาก แผนการเรียนรู้ที่จัดมามีขั้นตอนที่ชัดเจน ผู้วิจัยสร้างแผนการเรียนรู้ 4 แผน ซึ่งแต่ละแผนใช้เวลา 3 ชั่วโมง แต่ละชั่วโมงมีการเน้นทักษะที่แตกต่าง ชั่วโมงแรกเน้นทักษะการฟัง ชั่วโมงที่สองเน้นการพูดคำศัพท์ และชั่วโมงที่สามเน้นการพูดโต้ตอบ ซึ่งตรงกับขั้นการพร้อมของผู้เรียนภาษาตาม Krashen, & Terrel (1983) ที่ระบุในเรื่อง “Natural Approach” นอกจากนี้กิจกรรมที่จัดในการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้รับตัวป้อนทางภาษามากมาย ชั่วโมงที่ 1 ในแต่ละแผนการเรียนรู้เน้นการรับตัวป้อนทางภาษา ส่วนชั่วโมงที่ 2 ยังเน้นการรับตัวป้อนทางภาษาเหมือนเดิม แต่ก็ทำให้นักเรียนต้องทำความเข้าใจกับเนื้อหาและต้องพูดคำศัพท์ด้วยตนเอง ซึ่งตรงกับสมมติฐานตัวป้อนของ Krashen, & Terrel (1983) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนได้รับภาษา เมื่อเขาเข้าใจข้อความที่ยากกว่าความรู้เดิมเพียงเล็กน้อย แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากทักษะที่ง่าย คือ การฟัง จนทักษะที่ยาก ก็คือการโต้ตอบ ซึ่งใช้ความสามารถในการฟัง การคิด และการพูด

ในการสร้างแผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาที่นำมาสอนและพิจารณาว่า นักเรียนควรจะมีความรู้เนื้อหาวิชาและวัฒนธรรม ทักษะในการสื่อสารและกระบวนคิดอะไรบ้างหลังเรียนบทเรียนจบ เนื้อหาที่ผู้วิจัยหยิบมาสอนก็ตรงตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 หลังจากนั้นผู้วิจัยก็เลือกทักษะการคิด การแก้ปัญหา และการสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยต้องการจะพัฒนา และพิจารณาคำถามและภาระงานที่จะช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดของนักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้มีภาระงานที่ฝึกฝนความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ นักเรียนฝึกความจำในชั่วโมงแรกของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และมีกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน และภาระงานที่ก่อให้นักเรียนต้องวิเคราะห์เนื้อหา อย่างเช่น การจำแนกประโยคว่าประโยคนั้นพูดถึงรายได้หรือรายจ่าย และภาระงานที่ก่อให้นักเรียนต้องประเมินพฤติกรรมว่าพฤติกรรมนั้นเหมาะสมหรือไม่ อย่างเช่นนักเรียนประเมินว่าสินค้าใดที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและสินค้าใดที่ไม่จำเป็น ในขั้นต่อไปผู้วิจัยเลือกภาษาในการเรียนซึ่งก็คือคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่นักเรียนต้องรู้เพื่อเข้าใจเนื้อหาของบทเรียน และภาษาเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งคือคำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่นักเรียนต้องใช้ในการทำภาระงานต่าง ๆ และผู้วิจัยกำหนดภาษาผ่านการเรียนรู้ ซึ่งคือทักษะในการใช้ภาษาที่นักเรียนควรจะฝึก อย่างเช่น การนำเสนอและการพูดบทสนทนา กาษาที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้ก็ค่อนข้างง่าย เนื่องจากนักเรียนกำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยก็ยังเลือกประเด็นทางวัฒนธรรมที่ตรงกับบทเรียนและที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น และเกิดความเข้าใจถึงชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาอังกฤษให้มากขึ้น นอกจากนั้นวัตนธรรมที่นำมาเสนอ ก็ควรจะช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน วิธีการสร้างแผนดังกล่าวสอดคล้องกับวิธีการสร้างแผนที่ พรพิมล ประสงค์พร, และจิตรา จันทราเกตุรวิ (2562) เสนอว่า แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ซึ่งมีขั้นตอนในการออกแบบแผนการสอนดังนี้ 1) พิจารณาเนื้อหา 2) การเชื่อมโยงเนื้อหาและกระบวนการคิด 3) การให้คำจำกัดความของการเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ 4) การตระหนักด้านวัฒนธรรมและโอกาส 5) ขั้นเตรียมบทเรียน 6) ขั้นกำกับติดตามและประเมินการนำการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสู่การปฏิบัติ

ผลของการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้การจัดกิจกรรมด้วยวิธีการปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 ซึ่งอาจเนื่องมาจาก วิธีการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นวิธีการสอนที่เน้นกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม นักเรียนจะไม่ได้เรียนเรื่องเกี่ยวกับภาษาอย่างเดียว แต่เขาต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้เรียน ซึ่งการทำความเข้าใจกระตุ้นให้นักเรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์อย่างแท้จริง อย่างเช่น นักเรียนไม่สามารถแยกแยะระหว่าง income (รายรับ) และ expenses (รายจ่าย) หากเขาไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นอย่างแท้จริง เนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของนักเรียน ดังนั้นนักเรียนจึงก็มีประสบการณ์เรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอน ซึ่งตาม Brown, Roediger, & Mc Daniel (2014) การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์หรือความรู้เดิมในเนื้อหา ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ และการเรียนรู้ประสบความสำเร็จเมื่อเนื้อหาเป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรมและนักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้นั้นกับชีวิตตัวเองได้ หากนักเรียนต้องใช้ความพยายามในการทบทวนข้อมูลอีกครั้ง ทำให้เขาจำเนื้อหาได้ดีขึ้น ซึ่งคงจะเป็นเหตุผลให้นักเรียนในกลุ่มทดลองได้คะแนนในการทดสอบสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนั้นนักเรียนที่เรียนตามวิธีแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ต้องฝึกทักษะการฟังอย่างแท้จริง เนื่องจากการขาดความสามารถในการฟังภาษาทำให้นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหา และไม่สามารถสื่อสารได้ หลังจากการฝึกการฟังนักเรียนก็จะฝึกการพูดเป็นคำและวลีสั้น ๆ และฝึกการสื่อสารกับเพื่อน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของแต่ละแผน ตามวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) นอกจากนั้นนักเรียนก็ยังต้องใช้กระบวนการคิด ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและภาษาดีขึ้นกว่าเดิม กิจกรรมที่จัดในการเรียนรู้ตามวิธีแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานักเรียนต้องแสดงความเข้าใจของตน และต้องใช้ภาษาที่ได้เรียนมาเพื่อการแสดงความเข้าใจของตนเอง อย่างเช่น โดยการนำเสนอและการแสดงบทสมมุติ เป็นเหตุให้นักเรียนต้องฝึกฝนทักษะฟังพูดของตัวเองตลอดเวลา และทำให้นักเรียนมีทักษะฟังพูดที่สูงกว่าทักษะของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งก็สอดคล้องกับ งานวิจัยของ อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร (2560) ซึ่งทำวิจัยเรื่อง ผลของการสอนแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความสามารถในการฟังพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05

อีกประเด็นคือผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน ในชั่วโมงที่ 1 ผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษา ซึ่งยากกว่าความรู้เดิมของนักเรียนเพียงเล็กน้อย ผู้วิจัยสอนคำศัพท์หรือโครงสร้างทางภาษาด้วยสื่อที่ช่วยทำความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์นั้น ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้ยินคำศัพท์หลายรอบ ก่อนที่เขาจะต้องนำมาใช้เองในการผลิตภาษาในชั่วโมงที่ 2 ครั้งแรกนักเรียนยังไม่ต้องแสดงออกความเข้าใจด้วยคำพูด แต่ใช้วิธีอื่น อย่างเช่น ทำท่าทางหรือวาดรูป ผู้เรียนจึงมีเวลาในการรับรู้คำศัพท์และโครงสร้างต่างๆ ตรงกับสมมติฐานตัวป้อนของ Krashen, & Terrel (1983) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนได้รับรู้ภาษาเมื่อที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความที่ยากกว่าความรู้เดิมเพียงเล็กน้อย (comprehensible input) ในกิจกรรมเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ผู้เรียนก็จะมีโอกาสที่ได้รับปัจจัยป้อนทางภาษาจำนวนมากและมีบริบทและสื่อพอที่จะทำความเข้าใจ อาจเป็นเหตุให้กลุ่มทดลองได้คะแนนมากกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งการสอนในกลุ่มควบคุมเน้นการเรียนรู้ภาษามากกว่าการรับรู้ภาษา และผู้วิจัยสามารถสังเกตได้ว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมี ทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า เนื่องจากผู้เรียนในกลุ่มทดลองส่วนมากบอกคำศัพท์ได้โดยไม่มีตัวเลือก ซึ่งเป็นตอนของแบบทดสอบที่นักเรียนในกลุ่มควบคุมทำไม่ค่อยได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นีนา อิสมิง (2560) ทำวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนการสอนตามแนวคิดธรรมชาติที่เน้นกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกตที่มีต่อความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญในระดับ .01

ผลของการวิจัยข้อที่ 3 พบว่า “นักเรียนที่เรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบปกติมีเจตคติแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01” อันนี้อาจเนื่องมาจาก เนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนเป็นเนื้อหาจากวิชาความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งน่าสนใจกว่าการเรียนทฤษฎีทางภาษา เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ก็เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการผลิตสินค้าและการเงิน ซึ่งนักเรียนทุกคนก็ต้องใช้เงิน เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของนักเรียน นักเรียนสามารถเชื่อมต่อบทเรียนกับชีวิตตนเองได้ ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจมากขึ้น ในการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานักเรียนได้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ได้พัฒนากระบวนการคิดและความสามารถในการสื่อสาร และได้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน เมื่อผู้วิจัยสอนแผนที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยจึงนำความรู้ทางวัฒนธรรมมาสอนต้นชั่วโมงเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน นอกจากนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ก็ยังใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่นักเรียนต้องแยกแยะระหว่างสองสิ่ง หรือวิเคราะห์เรื่องสั้นเพื่อประเมินพฤติกรรมของบุคคลในเรื่อง อย่างเช่น ว่าพฤติกรรมการใช้เงินในเรื่องเหมาะสมหรือไม่และสามารถปรับปรุงได้อย่างไร นอกจากนั้นก็ยังมีกิจกรรมที่นักเรียนต้องหาข้อมูลจากเพื่อนหรือต้องฝึกบทสนทนา ซึ่งทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่งอาจเป็นเหตุให้นักเรียนที่เรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มีเจตคติต่อการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในระดับที่สูงกว่าระดับเจตคติของกลุ่มควบคุม ซึ่งตรงกับวิจัยของ ณิชาภัทร ฤทธิ์ละคร (2563) ซึ่งทำวิจัย “การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทลปที่ 3” พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58

กิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่ผู้วิจัยจัดก็ตรงกับหลักการของการสอนแบบธรรมชาติ ซึ่งกิจกรรมในแต่ละแผนให้นักเรียนมีโอกาสที่จะแสดงออกความเข้าใจโดยไม่ต้องพูดภาษาอังกฤษ อย่างเช่น การแสดงออกโดยการวาดรูป ชี้ภาพหรือแสดงท่าทาง และนักเรียนจะใช้ภาษาในชั่วโมงเรียนที่ 2 ของแต่ละแผน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลายและไม่รู้สึกเครียดวิตก นอกจากนี้ผู้วิจัยก็ยังจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน อย่างเช่น ช่วยนักเรียนเข้าใจข้อความโดยใช้สื่อที่หลากหลาย มีใบภาพจำนวนมาก ใช้วีดิโอ พาวเวอร์พ้อย และใบงานต่าง ๆ และมีกิจกรรมหลากหลายที่ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น ซึ่งตรงกับสมมติฐานการกลั่นกรองด้านจิตใจของ Steven Krashen ที่กล่าวว่า เจตคติกับความรู้สึกของผู้เรียนมีผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการรับรู้ภาษา ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจ มีความเชื่อมั่นในตัวเองและไม่วิตกกังวลต่อการเรียนรู้ภาษาประสบความสำเร็จในการรับรู้ภาษามากกว่า ดังนั้นผู้สอนจึงต้องจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และหลีกเลี่ยงสิ่งที่นักเรียนเกิดความวิตกกังวล ในการสอนนักเรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาในปริมาณที่พอประมาณและไม่มากเกินไป นักเรียนก็เลยรู้สึกว่าการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ไม่ยากจนเกินไป ซึ่งได้เห็นจากการที่นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความ “ผมคิดว่าฉันเข้าใจประโยคใน Economics” มากที่สุด คะแนนของข้อความนี้เท่ากับ 2.71 เป็นลำดับที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเชษฐ์ เสือภูมี (2563) ซึ่งทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถทักษะการฟัง–พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีธรรมชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสหกรณ์นิคมเกลือ” และพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนต้องทบทวนคำศัพท์ในทุกชั่วโมงเรียนของแผนเพื่อให้ผู้เรียนไม่ลืมคำศัพท์ และก่อนทำกิจกรรมควรทบทวนคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้เพื่อทำกิจกรรมนั้นได้ เนื่องจากนักเรียนบางคนอาจไม่สามารถทำกิจกรรมได้ เนื่องจากลืมคำศัพท์

1.2 ผู้สอนต้องจัดเวลาให้เหมาะสม เนื่องจากกิจกรรมอาจใช้เวลามากกว่าที่คาดคิด ทำให้ไม่สามารถจัดทุกกิจกรรมตามแผนได้หรือเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ ดังนั้นผู้สอนจึงควรจะจัดเวลาให้เพียงพอ เนื่องจากถ้าเกิดเวลาสำหรับกิจกรรมไม่พอ อาจทำให้กิจกรรมไม่พัฒนาความสามารถของนักเรียนตามที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายและตรงตามหลักการของวิธีการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อและตั้งใจเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมทบทวนคำศัพท์ควรจะเน้นทักษะทั้งสี่ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มาใช้จัดกิจกรรมกับนักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาตอนปลายหรือมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษในวิชาสังคมศึกษาหรือวิชาอื่น ๆ

2.2 ควรจะนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มาใช้จัดกิจกรรมกับนักเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเขียนภาษาอังกฤษในวิชาสังคมศึกษาหรือวิชาอื่น

2.3 ควรจะนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบธรรมชาติร่วมกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) มาใช้จัดกิจกรรมกับนักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาตอนปลายหรือมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์หรือสุขศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์เกษตรแห่งประเทศไทย.

ณิชาภัทร ฤทธิ์ละคร (2563). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความรู้เนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนการสอนกลวิธีเป็นฐานร่วมกับแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยรังสิต.

ทิวาพร ทะวารมณ์, และสายสุนี ชัยมงคล. (2556). Problems of Thai Students in Comprehending English Mathematics. **วารสารศิลปะศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.** 9(2): 347 - 365.

นีนา อิสมิง. (2560). **ผลของการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติที่เน้นการกระตุ้นความใส่ใจและการสังเกตที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

พรพิมล ประสงค์พร, และจิตรา จันทราเกตุรวี. (2562, มกราคม - มิถุนายน). แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา. **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์.** 20(1): 139 -152.

พริมรส นนทภักดิ์. (2547). **การวิจัยพหุกรณีเพื่อศึกษาการดำเนินงานของโครงการโรงเรียนสองภาษา.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิเชษฐ์ เสือภูมี. (2563). การพัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีธรรมชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสหกรณ์นิคมเกลือ. **วารสารบัณฑิต มรภ. บ้านสมเด็จเจ้าพระยา.** 5(2): 51 – 61.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). **เจตคติ.** กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.

อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร. (2560). ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. **วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์.** 1(2): 174 – 186.

Brown, P. C., Roediger, H. L., & McDaniel, M. A. (2014). **make it stick: The Science of Successful Learning.** Cambridge, Massachusetts: The Belknap Press of Harvard University Press.

Burns, A., & Joyce, H. (1997). **Focus on Speaking.** Sydney: National Center for English Language Teaching and Research.

Coyle, D., Hood, P., & Marsh, D. (2010). **CLIL: Content and language integrated learning.** Cambridge, United Kingdom: Cambridge University Press.

Harmer, J. (2007). **How to teach English.** UK: Pearson Education Limited.

Krashen, S., & Terrell. T. (1983). **The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom.** Hempstead: Prentice Hall Europe.

Marsh, D. (1994). **Bilingual Education & Content and Language Integrated Learning.** Paris: International Association for Cross-cultural Communication, Language Teaching in the Member States of the European Union (Lingua), University of Sorbonne.

Rost, M. (2001). **The Cambridge Guide to Teaching English to Speakers of Other Languages.** Cambridge, United Kingdom: Cambridge University Press.

Vandergrift, L. (2004). Listening to Learn or Learning to Listen. **Annual Review of Applied Linguistics.** 24: 3 - 25.